

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA NACIONALISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY II □ NUM. 46

17 DE FEBRER DE 1923

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . 2'—ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

DIRECCIÓ: MAR, 5, TELÉFON 808
REDACCIÓ: CENTRE REPUBLICA NA-
CIONALISTA, TELÉFON 801
VENDRELL

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

PLET D'ANIMA

AI com avui, havíem vist tan enlairat i a l'hora tan combatut el nostre plet nacionalista; tot en va. L'un és penya, l'altre mar esvalotada, que contra ella reventa polcinosa, perquè la penya és ànima d'un poble, que mentre siga poble mai s'abatirà.

Endebades el xoc grandios d'una brillantíssima po'émica entre homes d'una gran cultura, ens deixara el regust d'un dubte; el nostre plet, es un plet purament de sentiment, i el llamp de les idees no cau mai damunt d'un sentiment: El veu i l'il·lumina...

Per sentiment es creu, per sentiment s'estima i sols quan l'esperit se sent invadit per una creença o per una estimació, acudeixen al front els pensaments mes belis i als nostres llavis les oracions mes santes.

Per aixó creiem nosaltres que hem de tenir una gran cura en apreciar la mútua separació d'un ideal polític i un sentiment de pàtria. Serem sindicalistes, serem socialistes, serem republicans, i cada ú en el seu lloc, serem o no serem nacionalistes.

Seran nacionalistes, els homes que sapiguen agrair a la terra on han nascut, les il·lusions que ens ha donat del viure, i la que guarda la il·lusió dels que han de viure per enterrans hi un jorn... Ho seran aquells que portin ja la vida curulla d'anys i de dolces recordances i ho seran aquells que en ella hi esperen les albaides de ses esperances belles... Ho seran aquells que recollint les tradicions passades contades a la llar, d'avis a pares, sentint-se forts, de peus en terra seva, no la vulguin esclava, ni explotada, ni escarnida.

La nostra terra és feconda de nostra mateixa sang; no enfonsem molt la rella perquè no en surti xopa, però si acostem-hi el cor, perquè quan ens alcem, poguem sentir el nostre front aclarit de la llum de tot el món, i el nostre pit ben ferm per tot l'amor sagrat de nostra terra...

La llei del... alcalde de R. O.

EN la primera sessió de l'Ajuntament que ha presidit l'Alcalde del Rei, després d'aguantar serenament la pluja de protestes que li caigué al damunt com benedicció del poble, l'única cosa que se li acudí a nostre *Reial ordenat*, fou, que no es tenia que protestar contra el seu nomenament, sinó contra la llei que així els faculta.

Aquesta apreciació del Alcalde del Rei de lo que es la llei, representa ja un desconeixament sobradament manifestat, per a seguir un dia mes ocupant el lloc que ocupa.

Per a esvair aquesta equívoca apreciació, no cal que parlem de la nostra conformitat o disconformitat amb les lleis vigents, no precisa que retraïem el sens nombre de nicieses de que esta curullada; en tenim prou amb allò de tot primer article de... *precisa ser español etc.* per no volguer saber-ne res. Per a esvair aquesta equívoca apreciació, cal només tenir en compte que unes mateixes lleis poden resultar admirablement lògiques usades amb consciència i amb justícia, i poden devindre inhumanes i tiràniques usades per la força o per una conveniència.

El mateix article que faculta els nomenaments d'alcaldes des de el Poder, en determina des circumstàncies pot ésser la regeneració d'un poble, i en altres com l'actual, nó es mes que un alliconament d'anarquia qu'ens donen els de dalt.

Per aixó nosaltres som dels que creiem que amb aquests nomenaments, s'ha de mostrar una actitud irreductible d'hostilitat ben declarada. Ho hem dit i ho repetim, aquets nomenaments no representen sols un atemptat contra l'autonomia municipal, no es sols un escarni a la voluntat del poble, no significa sols una vexació més per Catalunya, aquets atropells representen una forçada sotmissió a l'intolerable anarquia dels que manen.

Anarquia vergonyosa pels qui la dicten pels qui la obeixen i pels qui la toleren i per aixó també nosaltres, no comprenem l'actitud de molts que dientse nacionalistes democràtics, republicans, elements d'esquerra i no se quantes coses mes, es limiten a fer una protesta de pa sucat a amb vi i sucre, tenint gran compte

sempre de separar la persona, del alcalde de R. O. com si fossin dugues persones distintes en una sola persona.

No vol dir aixó que nosaltres vinguem a combatre aquesta generosa manera de separar a n'En Josep Soler del alcalde de R. O. pero si hem de fer constar, amb el degut respecte, que si nosaltres ens haguessim trobat en el seu lloc hauriem considerat que anavem apropiar-nos d'una representació mendicada, que pertany al poble on tenim la nostra familia, les nostres amistats i els nostres coneguts i no hauriem volgut que aquest ens hagues titllat d'usurpadors d'un poder que no ens pertoca. Hauriem considerat que aquest privilegi arbitrari representava una tirania per la terra a on vivim, i no hauriem volgut passar per traidors de nostra terra; hauriem considerat que anavem a junyir per la violencia, a la voluntat de tota una popularitat i no hauriem volgut que s'ens hagues tingut per uns dictadors d'un caciquisme odiat, hauriem considerat que per damunt de l'interés de dos o tres senyors, no molt recomenables, estava el respecte que es deu a la totalitat de la població, i quan ens hauriem considerat, usurpadors, traidors i dictadors i hauriem sentit que al protestar, salvaven la nostra persona d'una dubtosa dignitat pública, hauriem acotat el cap avergonyits i hauriem abandonat aquell lloc, que no pertany a cap altre Magestat que a la del poble.

X

Aclariment

Aquest article que tal volta per l'Alcalde de R. O. cremi com una marca de foc, no ens priva que seguint un desapassionat concepte de justícia, fem constar que amb una recent conversació tinguda amb el Sr. Josep Soler Sonet, aquest ens ha manifestat amb tota fermesa, que al acceptar el nomenament d'Alcalde de R. O. no l'ha guiat altra finalitat que el desinteressat propòsit de fer tot el bé que pugui per la nostra població.

Jo us prometo, ens ha dit, que no viu a fer política, sinó administració. Vinc a fer-me un alcalde digne del Vendrell i us dic ben sincerament que si aquesls propòsits meus fracassessin, no m'hi miraria gens en deixar aquest lloc que avui ocupo.

Davant de les caluroses manifestacions del Sr. Soler, sols ens cal afegir, que només una actuació molt austera i liberalíssima és capaç de freure el mal efecte que ha produït en nostra vila el seu injustificat nomenament de R. O.

Commemoració de l'onze de febrer de 1783

L'àpet del diumenge

Diumenge passat tingué lloc en el «Centre Republicà Nacionalista» de nostra vila, la celebració del tradicional sopar en commemoració de l'onze de febrer de 1873.

L'acte revestí un admirable caient de nombrosíssima fraternitat, car ademes de esser mes d'uns seixanta els assistents, es vege concorre-gudíssim per una bona part de public, que hi assistí per a sentir els parlaments que acostumen tancar la festa.

Ocuparen la presidència, el nostre digne Diputat a Corts i bon amic En Lluís Figuerola, En J. Vidal, En C. Altés, En J. Gay, En A. Santó En J. Lleó i En Pau Guivernau.

Durant el sopar regnà la mes franca cordialitat, finit el qual feren us de la paraula diferents elements del Centre que palaren baix el següent ordre:

J. VIDAL CANELA

Com a President del Centre diu, que es costum al acabar aquell sopar commemoratiu, dirigir unes paraules als concurrents rendint tribut a la gloriosa data del 73.

Diu que degut a la gran convulsió mundial es destaquen noves tàctiques a seguir i que res de estrany que enfront d'elles surgeixin entre els republicans, diferents apreciacions, encara que un principi es sentin tots units per un mateix ideal.

Al meu mode d'entendre, segueix dient, crec ben justes les aspiracions dels catalans que sintint un intens amor a la causa nacional, volen despendre's completament de tot el que els pugui portar un contacte amb un govern patrioter com el d'Espanya, del que no hi ha manera d'encaminar-lo per cap camí que condueixi la vida del nostre poble, a una vida moderna de progres i llibertat.

Mostra la paradoxa d'un govern que dientse lliberal atempta descaradament contra l'autonomia municipal i combat a una monarquia que ha hagut de esser testimoni impotent d'una serie de desastres i de decadencies. Evplica les tares que flagellen a Espanya i acaba evocant per l'implantació d'una Republica Catalana unica salvació de Catalunya.

FRANCESC ARBÓS

Amb dicció serenament reposada fa us de la paraula aquest bon amic nostre, qui dedica un extensiu elogi commemoratiu a la data de l'onze de febrer. Fa ressaltar l'ardida espiritualitat dels homes que han bregat per la Republica, per el Nacionalisma i per la Democracia i termina planyentse del retreiment de les classes proletaries, que desconfiant de la eficacia politica, han fet dels drets de l'home una qüestió purament social, de classe, en la que desgraciadament no hi ha bategat cap idealitat bellament esperançadora.

DUVAL IVERN

Despres de molts anys de repetir la celebració d'aquest acte, en commemoració de la primera Republica Espanyola, diu no em cal mes que fer vots, per la prompte implantació d'una Republica Catalana, que servint de lluminaria antorxa, encamini a les demes regions d'Espanya, al assoliment d'una federació de petites Republicques independents.

JAUME ROMEU

Comensa en Jaume Romeu fent un esboç historic de lo que repressenta la data del onze de febrer, i recollint les diferents opinions de la premsa sobres la celebració d'aquella data, diu que ni com a republicans, ni com a nacionalistes pot passar per nosaltres inadvertida: Com a republicans per significar un triomf gloriós dels ideals repnblicans, com a nacionalistes, si per res mes no, per a figurar al cap de aquella primera Republica Espanyola dos Catalans amants de Catalunya, Pi Margall i Figueras.

FRANCESC ROSSETTI

Si avans d'inscriure'ns en aquest a pet, comensa dient haguessim fet un examen de consciencia estic segur, que molts no hi hauriem assistit, perque al recordar aquesta data mes que un goig, haurien sentit una pena i un remordiment; i aquest hauria sigut ben fonamental, car jo crec que si algun d'aquells prohoms que avui fa 50 anys portaren la primera Republica a Espanya, es desvetllessin del seu eternal repos per a fitar una mirada indagadora vers aquella nació que somniaven redimida. es produiria el miracle de veure tremolar una llagrima indecisa en les parpelles de mes d'un mort...

Diu, que sentirien vergonya de veure que encara Espanya rau sota una monarquia mes decadent que la de Amadeu de Saboia, pero que mes en sentirien, de veure que els que ens diem republicans no hagin tingut un sol geste de virior per a deturar a la nació de sa dessastrosa devallada.

Es lamenta de la poca fé, i de la poca amor que hem possat en el nostre ideari republicà i fustiga a les multituds per la seva manca de sentiment i de idealitat.

Cal que despertem diu, el camí es avui ben ample i ben obert. Una Catalunya jove viu les ansies de totes les redempcions. Sense adonar-sen tambe es ella republicana; demana la Igualtat de privilegis, la Fraternitat de races i la Llibertat dels pobles, i mai podrem nosaltres dir-nos republicans i anar endavant en nom de la Llibertat. mentres tinguem al nostre poble junyit al esclavatge!

LLUIS FIGUEROA

Al aixecar se el nostre Diputat, per fer us de la paraula, es saludat per una llarga i afectuosa salva de aplaudiments. Comença el seu magistral parlament, que millor resultà una brillantíssima conferència sobre el moment actual, parlant de les dugues repúbliques. Glosà aquestes, fent una lloança de tota doctrina que sigui catalana, sigui espanyola, arribi a la implantació d'un règim que signifiqui un avenç i una garantia per la llibertat i la justícia dels pobles, afegint que els pobles que breguen per emancipació d'un ideal, no deuen oblidar la seva emancipació de raça i que sols per aquest motiu hem d'anar avant fins aconseguir l'implantació d'una república ben nostra.

Seguin el curs del seu parlament fa una justíssima exposició de la qüestió social censura la manca d'esperitualitat de que adoleixen encara moltes de les actuacions obreres.

Lamenta l'abstenció política dels sindicalistes, que amb la seva actitud antipolítica i antiparlamentaria no fan mes que perjudicar a les forces d'esquerra afavorint, als elements de dreta que son precisament la classe opressora, capitalista.

Parla extensament de lo que es per nosaltres el Marroc, de lo que val i de lo que ens costa i fent ressaltar, un per un, tots els fracassos que per el Marroc, ha sofert Espanya i de les conseqüencies que ha tingut de pagar-ne Catalunya aviva el seu discurs amb conceptes plens d'ardidesa, dient que el poble no deu oblidar que hi han responsables de tots els seus sagnants dolors i que a ell mes que ningú, li cap el dret d'exigir responsabilitats.

Tots els que parlaren, foren molt aplaudits.

Avant!

La setmana passada es firmà l'escriptura de la subhasta pública del antic hospital, quina s'adjudicà al Centre Republicà; dita escriptura que fou feta a favor de la nostra entitat, la firmà son President En Gabriel Serra, assistint-hi com a testimonis els amics En Jordi de Gracia i En Remigi Carulla.

Aquest edifici situat al lloc més céntric de la vila, serà dintre breus dies enderrocat i tan bon punt ho sigui, s'hi pujaran les noves parets que a n'endavant formaran l'estatge de la gran família republicana de nostra vila.

Aixó que bé podem dir-ne un aconeteixement ha despertat el més gran interès; més ara quan precisament certs elements que no volem anomenarja es dalien per veure'ns an els republicans perduts dintre la més gran disgregació, al considerar que teniem de deixar el local que ara ocupàvem, per creure així que no en tindriem d'altre ni arrendat ni en propietat que pogués ésser suficient per acollir-hi a tots.

En aquest punt s'hi marcava per damunt de totes la insulsa satisfacció dels nostres contraris que preveient, un xic massa per endavant el defalliment de nostre formidable partit republicà esperàven que per manca de local no trigaria a desmuronar-se entre nosaltres la força de la nostra unió, de lo que ells sens dubte creien aprofitar-se'n.

Doncs bé, a n'els que ja ens veien sense casa pairalels hem de dir que ja tenim un estatge que ja tenim un casal ben nostre en el que ens hi farem mes forts encara.

¿Com podiem deixar de seguir la brillant historia que des de fa vint anys que venim escrivint amb la nostra actuació aixís política com administrativa?

Calia recordar que ja tá aquets anys que hem anat de triomf en triomf, guanyan totes les eleccions. Calia recordar que amb la nostra administració municipal, hem lograr posar en el mes elevat lloc el bon nom de vila, calia recordar les grans millores que continuament hem vingut fent desde el municipi i calia recordar lo molt que fervorosament hem con'ribuit per la moralitat i la cultura de la nostra població.

Calia recordar tot, aixó perque davant del perill imminent de quedar-se sense local, ens revestíssim els republicans de germanívol patriotisme i posant-nos cada u en el lloc que ens corresponia féssim l'esforç máxim per a fer-nos un local nostre.

Aquesta serà una de les més grans victòries que havem aconseguit, no perque hem assolit un casal propi. sinó perque des d'ell podrem treballar per aconseguir amb noves lluites i victòries molt més grans i més definitives!

A. CASAJOANES

Santa Coloma de Queralt

De l'Ajuntament

SESSIO DEL 13 DE FEBRER

Presidint l'Alcalde del Rei, el Sr. Josep Soler, amb l'assistència dels regidors populars Srs. Vidal, Guivernau, Ivern, Sanabra, Company, Socias, Pages, Esverfit, Ferret i Grau es dona comensament a la sessió llegint-se l'acta de la anterior que es aprovada.

Seguidament el Secretari de la Corporació dona compte del nomenament d'Alcalde de R. O. per la nostra població recaigut a favor del Sr. Josep Soler Sonet.

Davant d'una gran espectació per el nombrós públic que omplena la sala, s'alça el Sr. Josep Soler i amb ànim visiblement emocionat saluda al Consistori dient que al acceptar el nomenament d'Alcalde no l'ha mogut cap interès de partit sinó que ha acceptat pel Vendrell i amb aquest fi demana la cooperació del Consistori prometent que ell no va a fer política sinó administració.

Després d'un breu silenci el Sr. Grau alcalde destituït, passa a ocupar el quart lloc entre els regidors, entrant a formar part com a tal, a la Comissió de Foment i d'Instrucció pública.

Immediatament es passa al despatx oficial llegint-se i aprovant-se dugues instancies sollicitant un octau de pluma d'aigua i una de Pau Soler Mafie demanant permis per obres.

La Presidència dona compte de lo recaptat per la Cavalcada Benèfica que importa en total 426 pessetes, acordant-se per indicació del Sr. Ivern, president de la Comissió de Governació que aquesta quantitat siga repartida destinant 200 ptas. per l'Hospital, 100 ptas. per la Caritat Cristiana i les restants per la Beneficència Municipal.

La Presidència traspasa al Consistori la nova de la mort d'una germana de l'Hospital, i el convida al seu enterrament per a l'andema dimecres a les 9 i mitja del matí.

No haventhi res mes a tractar en l'ordre del dia, el Sr. Vidal demana la paraula. Al ser-li concedida diu, que sentides les paraules primeres del Sr. President de la Corporació Municipal, s'entent per la força no per la raó, en nom de la majoria republicana nacionalista deu haver fer constar la mes viva protesta contra aquest nomenament de l'Alcalde de R. O.

Fustiga i censura durament aquesta política atemptatòria a tot principi democràtic. Invita a la Presidència a que exposi quines causes son les que l'han obligar a acceptar aquell nomenament i acaba refermant la protesta de la majoria dient: Com pot ser que nosaltres donguem credit a les paraules de concòrdia del Alcalde del Rei, quan al acceptar aquest carrec, no s'ha recordat

que essent una minoria insignificant dintre el Consistori, fins al present s'ha desatés de tots els afers municipals, estant una serie de mesos consecutius sense acostar-se a les sessions?

Fa us de la paraula el Sr. Ferret qui en nom de la minoria i salvant tots els aspectes de la persona del Sr. Soler explica llargament la seva protesta, contra aquell nomenament de R. O. inadmissible per tots aquells que es considerin nacionalistes, democrates, republicans i que com a homes d'esquerra apreclin les palpitations generals amb un sentit de mes amplia lliberalitat.

Diu que de la mateixa manera que varen exterioritzar la seva protesta contra la majoria republicana votant en blanc en la designació de càrrecs dintre la corporació i que de la mateixa manera que protesten contra tot lo que signifiqui un monopoli, protesten avui d'aquell nomenament d'alcalde de R. O. per lo que demana es cursi un telegrama pel Ministeri de la Governació i un per la Presidència del Consell de ministres protestant de dit nomenament.

El Sr. Pages diu que exposades les protestes de la majoria i la minoria li cal fer avinent a la Presidència que els regidors de la majoria podran acatar disposicions superiors pero que ells consideraran com a únic Batlle popular a En Josep Vidal Canela.

El Sr. Ivern referma les manifestacions del Sr. Pagés dient, que tenint ells en el seu credo polític com a cosa primordial la lliberació dels pobles pels pobles i estimant que tenen que ésser aquets els que tenen que alegrir els homes que regeixin llurs destins i considerant per lo tant com Alcalde del poble, per a ésser fet pel poble a En Vidal Canela, ells considerant tenint com Alcalde popular a dit company i com Alcalde del Rei an el Sr. Soler, per a ésser fet aquest nomenament en el Ministeri de la Governació i confirmat a les grades del tron on segurament hi ha arribat a copia de moltes acatacions.

Escoltades aquestes protestes el Sr. Soler diu que agraeix en tota l'ànima al Sr. Ferret les seves manifestacions diferenciant amb elles, la seva persona del Alcalde de R. O.

Referent a les protestes que acaven de formular-se diu que no s'hauria de protestar contra els nomenaments d'alcalde, sinó contra la llei que que les faculta. Ratifica novament els seus bons propòsits i referint-se a les paraules del Sr. Vidal cesurant-lo per a el seu apartament a la vida municipal, diu que val mes que no en parlem... i per no parlar-ne segurament, aixeca la sessió.

ZADIC

Comercials

Continua deturada l'exportació dels vins. Les demandes de l'estranger són quasi nul·les, i si es fa alguna remesa té d'ésser a baix preu i amb un marge de benefici tan migrat que queda a voltes abolit amb la més petita contrarietat de les moltes que solen passar amb aquest negoci, com són les mermes produïdes per qualsevol aventura, les sobtades oscil·lacions del canvi, les alteracions amb els vins que donen peu a series reclamacions, etc., etc. La propietat tampoc es mostra molt disposada a vendre als preus corrents, que quasi són nominals per les escasses transaccions que's realitzen, defensant-se molt i cobrint les seves despeses amb petites vendes d'altres productes del país; però molt ens temem que aquesta calma de negocis sigui massa duradera i que vinguin necessitats més grans que obliguin a la propietat a cedir i caiguem al fons d'un desastre més gran. El preu del vi negre, si gens se'n compra, és a base de 6 rals el grau, i el blanc a l'entorn de 7 rals. El vi de fondre es paga de 5 a 5 i mig rals el grau Salleron.

ALCOHOLS.—Ferm en el preu per la poca producció i escassa existència, regnant el criteri de que arribará a plec de bé la campanya que es ve fent a favor de la prohibició del alcohol d'indústria per als vins i licors com ja resen les lleis vigents. Es cotitzen els destilats al entorn de 190 ptes l'hectolitre.

GARROFES.—Són molt sollicitades i han sofert un augment en el preu, malgrat que la plaça de Barcelona està plena d'existències i el preu ha afluixat quelcom; a pesar d'aixó la tendència és d'alça tan bon punt s'alleugerin les existències actuals, puix que per tots els punts de procedència, es paga a més preu del que permet el preu vigent en el mercat de la capital. La collita vinent se suposa molt reduïda, doncs la mostra que havia sortit an els arbres ha sigut boi batuda pels fets, pels vents i per la secada regnant. Amb tot ja no es tenia confiança amb la mostra d'aquest any, puix que els garrofers acostumen produir un any per altre i en general han tingut dos anys seguits de producció, per lo que és de suposar que fallin en l'any actual. Es cotitza la garrofa pel comerç de 7'50 a 7'75 ptes. el quintá.

OLI.—També ha sofert un augment en el preu, que no s'esperava. Tothom creia que a collita, per la molta producció, s'hauria pogut comprar de 5 a 5'50 ptes. el quartá; no obstant el propietari ha anat aguantant-se i avui s'han comprat a 6'50 i 7 ptes. el quartá.

ORDIS.—La secada persisteix en tota nostra regió i amenaça acabar amb els sembrats, que resten raquítics i esmortuits. Aixó fa que alguns cereals, com l'ordi, siguin sollicitats, i com no hi ha grossa existència, se cotitzen amb alça de preus.

El **BLAT** de moro també està ferm, cotisant-se a la nostra plaça a 34 ptes. els 100 kgs.

FAVES es cotitzen a Ptes. 19'50 la quartera.

CIVADA » a » 11 » »

SEGÓ » a » 7'75 el sac.

G.

Servei d'omnibus automavils

Podem dir que ja es un fet, el que fins avui havíem recollit sols com a notícia volandera, respecte a la línia d'omnibus automovils que ha de prestar el seu servei diari de Tarragona a Vendrell.

Efectivament, segons impressions que podem considerar fidelígenes, aquest servei quedara establert a partir de primers del proxím març, efectuant la sortida diària de Tarragona a les 9 del matí, del conegut establiment Bar-Nin, Rambla de Sant Joan, per arribar a nostra vila a les 10, al efecte de poguer enllassar aquí, amb el tren exprés de Picamoixons que passa a les 10'45 i arriba a Barcelona ans de la 1 de la tarda, empenent el retorn a les 3 de la tarda, del Bar Sport Recreatiu, on farà punt de parada, per arribar a les 4 a Tarragona.

Sembla ademés que l'empresa d'aquest servei, te el projecte d'ampliar-lo, establint una línia que sortint de Vendrell a les 8 del matí retorni a la 1 i mitja de la tarda, projecte que certament voldriem que acabes per esser una realitat, ja que per nosaltres aquesta ampliació, seria la veritable millora de que podríem gaudir d'aquest servei, que desitgem prengui una estabilitat completa, fins a permetre'ns prescindir del tot de la deplorable combinació de trens que ens fa impossible tota relació amb la nostra província de Tarragona.

Esportives

UNIO DEPORTIVA FERROVIARIA DE VILAFRANCA, 0

F. C. VENDRELL, 5

El passat diumenge un estol de carrilaires de Vilafranca aimants del sport del futbol, contingué en sa visita a nostra vila contra nostre primer equip. De l'actuació dels dos equips sols cal manifestar que la superioritat del equip local fou del tot manifestada, com veritablement ho indica el resultat, mes cal felicitar als equippers visitants per sa modestia en qu'es presentaren ja que durant tot l'encontre guardaren una gran correcció, no aixís algún equipier local que sens motius a qué alegar en certes ocasions durant l'encontre, incorregué en aquesta falta enfront d'un públic que assistia al partit, que per cert era a benefici dels mateixos equippers. Sincerament lamentem tenir de manifestar aquestes censures, mes com a representants que creiem ser de nostre públic creiem de necessitat manifestar-les.

L'equip que va presentar-se fou el següent: Altés, Nin, Colet, Barnades, Marqués, Martin, Lleó, Mascaró, Aloy, Ivern i Cubota.

§

Aquests dies de Carnaval un novell equip afiliat al Club de Sports, choristes de la entitat choral «La Lira Vendrellenca» contingué en un partit amistós contra altre compost de profersors de la Banda de la Bonanova de Barcelona, sortint vencedors per quatre goals a zero a favor dels choristes.

Arbitrà l'encontre Barnadas J. del primer local.

§

També els petits equipiers del Juventus, durant els passats dies han celebrat diferents encontres entre els seus primers equips veient-se dits encontres molt concorreguts.

§

Amb goig podem anunciar a nostres llegidors que els treballs realitzats per la Directiva de nostre Centre Sportiu per la adquisició d'un vastíssim nou camp d'esports amb totes les reglamentacions necessaries han tingut un éxit satisfactori, a la que per la present felicitem des de aquestes planes al nou Consell directiu.

§

El capitá del primer equip local— ens prega que en les presents notes fem estensiu son agraïment a totes les persones que feren ofrena de ses voluntats en el benefici que tingué lloc el passat diumenge—en nom propi i dels seus companys.

BONSOMS

§

L'IMPORTANCIA DE LA LUBRIFICACIÓ DELS MOTORS

Amb motiu del nou éxit obtingut en la carrera Barcelona Saragossa-Barcelona no volem deixar d'associarnos a les moltes felicitacions que la major part de la premsa dedica a els Srs. Macaya i C.^a S. L. per les constans victòries que amb els Lubrificants FISK'S están aconseguint.

Pocs mesos fa que eren per nosaltres poc menys que desconeguts els Lubrificants FISK'S quant per el mes d'octubre últim. va fer-se públic que la Casa Macaya i C.^a S. L. feia el donatiu d'una copa «FISK'S» per a les carreres del Campeonato del R. M. C. de Catalunya, en Tarragona.

Sigüent l'oli desconegut i no oferint la casa gratificacions en metàl·lic, relativament foren pocs els que s'exposaren a lubricar els seus motors amb aquest oli, malgrat això, els que l'emplearen foren tots intel·ligents coneixedors del motor i la primera volta de presentar-se els Lubrificants «FISK'S» obtingueren un triomf sorprenent, doncs en la categoria 1100 c. c. obtingueren 1.º, 2.º, 3.º i 4.º lloc i en la categoria 750 c. c. el 1.º i 2.º

Seguint el curs de ses victories, entre altres, vejem que en la prova de regularitat, obtenen 15 medalles d'or; en la prova per Equips se clasifiquen primers, amb quasi una hora de ventatge sobre els segons i per últim en la prova Barcelona-Saragosa-Barcelona sobre 10 guanyadors de medalles d'or, 8 anaven lubricats amb «FISK'S».

Tenint en compte la categoria dels que confiats amb el lubricant FISK'S per damunt de tots els demás aconseguixen una darrera l'altre les mes envejables victories i que en sa qualitat de *gentlemen Sportmen* aprecien no mes lo millor, dintre l'esport, hi ha que reconeixer que els Lubrificants «FISK'S» ocupen avui dia el primer lloc entre els millors lubricants.

Rebin els Srs. Macaya i C.^a S. L. concessio-naris exclusius d'aquets olis, la nostra mes entusiasta enhorabona i nostres millors vots per que no vegin estroncada aquesta brillantíssima serie de triomfs.

Noves i comentaris

Recomanem als nostres subscriptors i corresponents de fora que no hagin satisfet les subscripcions corresponents als trimestres finits, que en atenció al nostre ordre econòmic, procurin satisfer-les lo més prompte possible.

Oportunament varem rebre en la nostra Direcció un atent B. L. M. del Sr. Josep Soler Sonet, participant haver-se possessionat de l'Alcaldia d'aquesta vila, per quin carrec fou nomenat de R. O. el dia 27 del mes finit.

Quedant-li reconeguts per la seva finesa, li disitjem el millor encert possible amb la seva actuació.

Com es costum ja de anys establerta aquí al Vendrell el dilluns de carnaval al matí va celebrar-se la Cavalcada Benèfica patrocinada per l'Ajuntament.

No podem dir que aquesta aixequés amb el seu pas aquell desbordament d'esbojerrada alegria que quasi be sempre porten en si les veritables cavalcades. Fou una cavalcada modesta, doncs malgrat el bon nombre de entitats i agrupaments establerts en la nostra població només hi vejerem que cinc carrosses no molt lluides. Aquestes eren de «La Lira» del «Club d'Esports» del «Centre Republicà Nacionalista» del «Centre Industrial» i del Municipi.

No obstant això, la cavalcada fou una nota alegre que recorregué els carrers principals acompanyada per la «Banda Bonanova» vejentse per aquest motiu aquests mol animats.

La recaptació obtinguda per la Cavalcada Benèfica, celebrada el Dilluns de Carnaval ha donat aquest resultat: En metàlic, 389 ptes., «Casino Circo», 30 ptes., Narcís Socas, 7 ptes. Total 426 ptes., les quals la Comissió Municipal de Governació ha acordat que fossin repartides destinant-ne 200 per l'Hospital 100 per la Caritat Cristiana i les restans per la Beneficència Municipal.

L'«Agrupació Nacionalista Democràtica» té organitzat per el diumenge, de 25 del corrent, a les 3 de la tarda un

MITING D'AFIRMACIÓ NACIONALISTA al que hi pendran part representants de la Federació Democràtica Nacionalista, el valent setmanari «La Tralla», la capdal entitat Unió Catalanista i el diputat a les Corts d'Espanya, el gran i honorable patriota En Francesc Macià.

Recomanem als patricis de les comarques del Penadés i Camp de Tarrugona, que no deixin d'assistir-hi.

A Vilanova i Geltrú s'ha realitzat una grandiosa manifestació de protesta contra les ofenses que han estat inferides a la bandera i a la llengua catalana. Per a donar la deguda satisfacció a n'els sentiments ofesos de Catalunya ha estat prohibit després, l'us dels llaços catalans al ball de beneficència...

Encara que ens costi molts milions no direm que Espanya no vetlli per l'ordre de Catalunya!

Amb motiu de l'arribada d'En NANDU, el dimars de Carnaval al matí tingué lloc en nostra vila una festeta tota atractivola i bellament infantil.

A só de Banda tota la mainada en pes sortí de l'Estació del ferro-carril, on s'esperava en NANDU, que no vingué per estar malalt, com sempre que un te un compromís i te altre feina, organitzant-se una alegroia i animadíssima cercavila.

Després aquesta comitiva de la gent menuda es dirigí al «Centre Industrial» per a celebrar el seu ball infantil que resultá verament escaient de lluidesa, ja que hi concorregueren més de una cinquantena d'infants que ostentaven vistoses disfresses.

REGISTRE CIVIL

Del dia 8 al 15 de Febrer

NAIXEMENTS: Josepa Poch Nin, Cristina Baixa 73; Maria Teresa Carbó Soler, Angel Guimerà 22.

DEFUNCIONS: Palmira Malla Sanmarti, de 27 anys, Hospital.

MATRIMONIS: Cap.

IMPREMTA CLARET. — GUIMERÀ, 18. — VILAFRANCA.
TELÉFON 273.